

Amerika Neden Şimdi Müslüman Kardeşleri Yasaklıyor?

ABD Başkanı Donald Trump Salı günü, Dışişleri ve Hazine Bakanlarına, Müslüman Kardeşlerin Lübnan, Mısır ve Ürdün'deki kolları gibi herhangi bir kolunun yabancı terör örgütü olarak tanımlanıp tanımlanmaması konusunda bir rapor sunmaları talimatını veren bir başkanlık kararnamesi imzaladı. Trump yönetiminin Müslüman Kardeşlerin yukarıda adı geçen kollarına yönelttiği suçlama, Yahudi varlığına ve Amerika'nın ortaklarına yönelik şiddet saldırılarını desteklemek veya teşvik etmek ya da Hamas'a maddi destek vermektir.

Karar, bu kolların "yabancı terör örgütleri" ve "özel olarak sınıflandırılmış küresel teröristler" olarak sınıflandırılmasına karar verilmesi halinde, iki bakanın, raporun sunulmasından itibaren 45 gün içinde gerekli önlemleri alması gerektiğini belirtiyor.

Karar, 7 Ekim 2023'teki saldırının ardından meydana gelen olaylara işaret ederek, Müslüman Kardeşlerin Lübnan'daki kolunun askeri kanadının Hamas ve Lübnanlı İran Partisi ile birlikte Yahudi varlığının bulunduğu yerlere yönelik saldırıya katıldığını belirtmektedir. Ürdün kolunu ise Trump, ABD, Almanya, Avrupa Birliği ve diğer ülkeler tarafından terör örgütü olarak nitelendirilen Hamas'ın askeri kanadına maddi destek sağlamakla suçlamıştır.

Teksas Valisi Greg Abbott'un (aynı zamanda bir Cumhuriyetçi), geçen hafta eyalet düzeyinde Müslüman Kardeşlere aynı sınıflandırmayı dayattığını belirtmek gerekir.

Bu karardan aylar önce, Ürdün 2025 Nisan ayında Müslüman Kardeşler örgütünün krallık içindeki tüm faaliyetlerini yasakladığını, genel merkezini kapattığını ve mülklerine el koyduğunu açıklayarak, örgütü silah temin etmek, patlayıcı ve roketler üretmeye çalışmak ve devletin güvenliğini istikrarsızlaştırmayı planlamakla suçlamıştı. Suudi Arabistan, Mısır, BAE ve diğer ülkelerin Müslüman Kardeşleri terör örgütü olarak sınıflandırdıkları ve bir süredir üyelerini takip ettikleri bilinmektedir.

Trump'ın Müslüman Kardeşlerin bazı kollarını "yabancı terör örgütü" olarak sınıflandırma uygulamalarını başlatmak için yayınladığı başkanlık kararnamesi, siyasi düşünceler nedeniyle alınmış kapsamlı ve nihai bir kararı temsil etmemektedir; zira karar, uluslararası örgütü, ana örgütü veya onlarca ülkeye yayılmış kollarının çoğunu kapsamadığı gibi örgüte bağlı finansal, medya ve davet ağlarıyla ilgili yaptırımları da kapsamamaktadır; bu da kararın, İhvan'ın, tüm küresel yapısını değil, yapısının bir kısmını hedef aldığı anlamına gelmektedir. Ancak bu, İslami hareketlerle ve genel olarak da siyasal İslam'la olan ilişkide niteliksel ve stratejik bir dönüşümü yansıtmaktadır.

Nitekim Amerika, geçen onlarca yıl boyunca dünyanın çeşitli bölgelerindeki İslamcı gruplarla, onları destekleyerek veya kendi politikalarına hizmet etmeleri için onlara yollar açarak muamele etmiştir; çünkü o dönemde bu grupları, Sovyet nüfuzuna karşı koymak veya yıpranmış yüzlerin ve sistemlerin

değiştirilmesini zorlayan değişim rüzgarlarına ayak uydurmak için etkili stratejik araçlar olarak görmüştü.

İran Devrimi'nden Afganistan'daki Amerikan-Sovyet çatışmasına kadar Amerika'nın çıkarları İslamcı güçlerle örtüşmektedir; zira Amerika'nın Afgan mücahitlerine vermiş olduğu destek, ilkeli bir sistem inşa etmek veya dost olan siyasi güçler oluşturmak için değil, aksine Kızıl Ordu'ya direnebilecek bir güç arayışında olduğu içindir; zira Amerika, İslamcılarını desteklemede, Peşaver kamplarındaki Arap savaşçılara sponsorluk yapmada, onları askere almada ve eğitmede ve Arap ve yabancı gönüllülere silah, mali ve askeri yardım sağlamada önemli bir rol oynamıştır. Ayrıca Amerikan üniversiteleri, cihat fikrinin propagandasını yapmak ve savaşçılar için fikri ve siyasi destek toplamak amacıyla Abdullah Azzam gibi birçok İslam akademisyenine ev sahipliği yapmıştır.

Ayrıca gençleri Sovyet komünist işgaline karşı cihat bayrağı altında göndermek için Arap ülkelerindeki İslami gruplara kapıları ardına kadar açmış, destek sadece silah veya eğitimle sınırlı kalmamış, aksine kapsamlı fonlama, lojistik kolaylıklar ve Suudi Arabistan ve diğer Körfez ülkeleriyle açık koordinasyonu da içeriyordu ki bu koordinasyon sayesinde gönüllülerin askere alım maliyetlerini karşıladığı gibi maaşlarını, seyahat biletlerini ve diğer ihtiyaçlarını da karşılıyordu. Nitekim bu kamplarda ulusötesi cihatçı grupların sağlam çekirdeği doğmuş, Afganistan'dan onlarca lider ortaya çıkmış ve bunlar daha sonra tüm bölgesel ve uluslararası çatışma alanlarına dağıtılmıştır; bu da siyasal İslam'ın Amerika tarafından kabul edilebilir hale gelmesini ve bazen de onun tarafından geçici çıkarlar elde etmek için desteklenmesini sağlamıştır.

Ancak bu yolun birtakım sonuçları da olmuştur; zira bu gruplardan bazıları daha sonra İslam beldelerinde kök salmasının ve doğrudan siyasi ve sosyal etkiye sahip olmasının ardından ABD'nin stratejik düşmanları haline gelmişlerdir. Nitekim Amerika bazılarını kontrol altına almaya çalışmış ancak ilişkiler çoğu zaman çıkmaza girmiştir. Bu yüzden Amerika bazı gruplara karşı tavır alırken diğer bazı gruplar da Amerika'ya karşı tavır almıştır; ta ki aralarındaki düşmanlık, 11 Eylül'den sonra apaçık ortaya çıkıncaya kadar. Bunun üzerine Amerika, sözde “terörizme” karşı savaş ilan etmiş, Irak ile Afganistan'ı işgal etmiş, Irak ve Şam'da kendi çıkarlarına hizmet eden bazı gruplarla ilişkilerini sürdürmüş, Orta Doęu'daki tek müttefiki (veya şımarık çocuğu) olan Yahudi varlığı ile Şam, Lübnan ve Filistin'deki diğer bazı gruplar arasındaki dengeler oyununu kontrol etmeye çalışmış ve bu ilişkiler, Aksa Tufanı operasyonu gerçekleşinceye kadar hiçbir sonuç vermemiştir. Zira Aksa Tufanı operasyonu, dengeler oyununa indirilen bir darbe olmuş, onun sihrini ortaya çıkarmış ve umutlarını yıkmıştır. Bunun ardından, insanları yok eden ve taşları ve ağaçları yıkan vahşî savaşında üvey çocuğu Yahudi varlığını destekleyerek gerçek yüzü ortaya çıkmıştır. Bunun üzerine küresel kamuoyu, hem Amerika'ya hem de “şımarık” müttefikinin aleyhine dönmüş, “sözde” kurban imajı bizzat Amerikan sokaklarında bile suçlu cellat imajına dönüşmüş ve İslam ülkelerinin halkları, Müslüman Kardeşlere bağlı Hamas liderliğindeki Gazze'deki direnişeye sempati ve destek göstererek Amerika'ya karşı ayaklanmış, dahası celladı desteklemeye ve kurbanı karşı komplo kurmaya devam eden bölge yöneticilerinden oluşan Amerika'nın

ajanlarına ve yandaşlarına yönelik öfke ve kızgınlık artmıştır. Bu kişiler, tahtlarının tehlikeye girdiğini ve koltuklarının sarsıldığını hissedince, denklemler değişmiş ve dengeler bozulmuş, bu da Amerikan yönetimini, siyasal İslam'a, özellikle de Müslüman Kardeşlere karşı daha sert bir tavır sergilemeye sevk etmiştir. Dahası -gözlemcilere göre- ABD'nin bu açıklaması, Suudi Veliaht Prensi'nin Beyaz Saray'a yaptığı son ziyaretin ardından ve tahtlarına yönelik bir öfke tufanının tehlikesini görmeye başlayan Mısır ve Ürdün gibi diğer müttefiklerin baskısıyla gelmiştir; zira bu ülkeler, yardım ve destek dilenmek için Amerika'ya koşmuşlardır.

ABD Başkanı'nın bölgedeki temsilcisi Thomas Barrack, bu çatlağı ve Amerika'nın uzun süredir oynadığı dengeler ipinin bozulmasını, "Bu bölge halkı teslimiyetin ne anlama geldiğini bilmiyor" diyerek ifade ederken, bölge halklarıyla muamele etmeyi bekleyen geleceğin, güç ve şiddet olduğuna işaret etmiştir.

Amerika'nın siyasal İslam'a yönelik bu tutumu, sadece Müslüman Kardeşler ile sınırlı değildir, aksine İslam beldelerindeki siyasi İslamcı akımlara yönelik kapsamlı bir değerlendirmeyi de içermektedir ancak bu tutum, dikkatlice hesaplanmış adımlarla uygulanmaktadır. Bu da, kararın ana örgütü veya genel olarak uluslararası örgütü kapsamadığını, aksine kararın, siyasal İslam'ın getirdiği zorluklarla muamele etmek için yeni bir yol haritası geliştirmeyi amaçlayan bir vizyon kapsamında geldiğini açıklamaktadır.

Bu Amerikan hamlesi beklenmedik bir şey değildir, aksine Amerika'nın öncülüğündeki Batı'nın İslam ümmetiyle ilişkilerinde benimsediği görüşün bir teyidi niteliğindedir; zira İslam'a karşı düşmanlık, Batı'nın düşmanı olan ilişkisinde sergilediği pragmatizmle değişmeyecek olan ideolojik bir düşmanlıktır. Dahası bu düşmanlık, Amerika ve onun ajanlarının İslam'ı yok edene kadar durmayacaklarını ortaya koymaktadır. Müslümanları ise televizyon kanalları yumuşatamayacak ve onlar Allah'tan başkasına boyun eğmeyeceklerdir; bunun da ötesinde Müslümanlar, ebedi, temiz ve saf olan Rabbani risaletin taşıyıcılarıdır. Ayrıca Müslümanlar, düşmanlarına karşı sebat ettikleri, boyun eğmedikleri ve dinleri konusunda taviz vermedikleri sürece Allah onlara yardım ve egemenlik vaat etmiştir; dur bakalım iki gruptan hangisi, daha çok yardım ve egemenliği hak ediyor? Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ** **"Allah, içinizden, iman edip de salih ameller işleyenlere, kendilerinden önce geçenleri egemen kıldığı gibi onları da yeryüzünde mutlaka egemen kılacağına, onlar için hoşnut ve razı olduğu dinlerini iyice yerleştireceğine dair vaatte bulunmuştur."** [Nur 55]

Hizb-ut Tahrir Merkezi Medya Ofisi İçin Yazan

Halid Ali